

- इन्द्र** *m.* (r. इन्द्र s. र) 1) *in fine compositorum princeps, dominus, imperator.* IN. 1.1.5.62. H. 3.18. 2) nomen principis deorum inferioris ordinis i. e. omnium praeter Brahmam, Vischnum et Sivum. Deus est aëris et tempestatis, etiam unus est mundi custodum (लोकपालानाम्) et ut talis orientalem plagam regit. N. 4.11.
- इन्द्रगोप** *m.* (ex इन्द्र et गोप q. v.) scarabaeorum species, Wils. «a kind of lady bird». UR. 61.3.
- इन्द्रहु** *m.* (ex इन्द्र et हु arbor) nomen arboris cujusdam (Pentaptera arg'una). AM.
- इन्द्रप्रस्थ** *m.* (ex इन्द्र et प्रस्थ planities in montis vertice) nomen antiquae urbis *Dehli*.
- इन्द्रसेन** *m.* (BAH. ex इन्द्र et सेना exercitus) nom. pr. DR. 8.15.
- इन्द्राणी** *f.* (ex इन्द्र s. आनी, v. gr. min. 218.) nomen Indri uxoris.
- इन्द्रायुध** *m.* (ex इन्द्र et आयुध telum, arma) arcus celestis. AM.
- इन्द्रिय** *n.* (ut videtur, ex इन्द्र s. इय) sensus (videndi, audiendi etc.). BH. 3.40. 10.22.
- इन्ध** 7. A. (दीप्तौ क. युतौ ऋ.) lucere, flammare, flagrare. MAN. 8.115.: यम् इद्धो न दहत्य अग्निः quem flagrans ignis non urit. (Gr. *αιθω* cum Guna immobili - v. «Vocalismus» p.196. - *ιθαρός*; fortasse *αιθής*, *Αἴτ-νῆ*, Pottius etiam *Ηφ-αισ-τος* confert; lat. *aes-tus*, *aes-tas*; germ. vet. *eit ignis*.)
- c. सम् accendere, *in dialecto Ved.* Ros. Sp. p. 20.3.: सम् अग्निम् इन्धते नरः ignem accendunt viri.
- इन्धन** *n.* (r. इन्ध s. अन्न) lignum. N. 13.3.
- इभ** *m.* elephantus. AM. (Ag. Benary ingeniose huc trahit gr. *ἔλ-εφας*, praefixo articulo semitico, et lat. *ebur*.)
- इभ्य** (a praec. s. य) dives. AM.
- इम्ब** 1. P. (व्याप्तौ क. व्याप्तिप्रोणनयोः ऋ., scribunt इव, gr. 110<sup>a</sup>.) occupare, exhilarare.
- इयत्** (in casibus fortibus इयन्त, a stirpe pronom. इ s. अत् e वत् abjecto व्) tantum, tot. UR. 76.18.: इयन्तम् कालम्. Huc traxerim lat. *-iens, -ies in totiens,*

*toties, quotiens, quoties, et in Adverbis numeralibus veluti quinquies, v. gr. comp. 324.*)

**इयम्** *f.* haec, ea, v. इदम्.

**इयाय** (r. इ, v. gr. 432.436.) DR. 8.49.: समियाय.

**इयीत** (r. इ, gr. 346.) A. 2.16.: अधीयीत.

**इयेष** (r. इष्, v. gr. 432.) N. 26.17.

**इरम्मद्** *m.* fulguratio, fulgetrum. AM.: = मेघज्योतिस्.

**इरा** *f.* 1) aqua. 2) potus fervidus. 3) sermo, loquela. 4) terra. AM.: भूवाकस्त्राप्सु स्यात् (cf. इला et hib. ire «ground, land, a field»).

**इत्** 1) 6. P. (गतौ क. शये गतौ क्षेपे ऋ.) ire; jaculari; jacere, cubare. 2) 10. P. (प्रेरणे क. क्षेपे ऋ.) mittere; jaculari. (Germ. vet. *llu, llo* - per assimil. ex *llu* - nostrum *eile*; cambro-brit. *il* progressio, motus; gr. *ἐλάω*. Radix sanscr. orta esse videtur ex *अर* - v. *ऋ* - mutato *र* in *ल्* et *अ* attenuato in *इ*, eadem ratione quā supra *इद्* ex *अद्* explicavimus.)

**इत्ता** *f.* (r. इत् s. आ) 1) vacca. 2) terra. 3) sermo, loquela. AM. (गोभूवाचः), cf. इडा. 4) *in Vedis* cibus. Ros. Sp. p. 24.3.

**इव** (ut mihi videtur, e stirpe pronom. इ + व, sicut अत्र, एव ex अ, ए + व, v. gr. comp. §. 381. p. 552.) sicut. (semper rem cum qua alia comparatur, aut proxime aut aliis vocibus separatum, sequitur; quodsi res quae comparationi inservit, adjectivo instructa est, इव plerumque medium inter substantivum et adjectivum locum tenet, vel hoc vel illud sequens. Ex hac adamata et frequentissima constructione fortasse explicandum est, quod nonnunquam adjectivum, quod sensu ad rem comparatam pertinet, formā et positione ad rem transfertur cum quā illa comparatur, ut N. 26.30.: भ्राजमान इवा दित्यो वपुषा sicut splendens sol, corpore, pro भ्राजमान आदित्य इव वपुषा corpore splendens (erat) sicut sol, quod poëta dicere videtur velle; cf. quoque IN. 1.29. Nonnunquam redundat, aut Adjectivum, praesertim Participium praes. Adverbii naturā afficit, e. c. N. 2.22.: नचिराद् इव brevi. H. 2.16.: त्वरमाणे व ... जगाम